

Textus: Es. 55,1-3.

A vasárnap mondanivalója: Isten sötétségből világosságra hív,
hogy örök életünk legyen.

Cím: Meghívás Isten vendégségére.

Hafenscher Károly.

A míg az ember nem beszél a másik emberrel, addig gondolhatja azt, hogy a másiknak jobb az élete, könnyebb a sora, göröngy mentesebb az életurja, nincsenek súlyos problémái, egyszerűen meg van mindene és irigylésre méltó az élete. De amikor beszélni, beszélgetni kezdünk, lassan föltárul előttünk egy nagyon is hasonló élet, problémákkal, nehézségekkel teljes. Lassan rájövünk arra, hogy mindnyájan küzdő emberek vagyunk. Oszlik az illúzió és látjuk, hogy nem teljes az életünk, valami mindig hiányzik. Nem boldog az ember! - így fejezhetnénk ezt ki másként. Vágyik rá, hajszojja is, talán álmódja is, vagy pillanatokig elhiszi magáról hogy boldog. De a csupasz igazság az, hogy nem boldog az ember. Isten tudja azt. Tudja, hogy vele együtt az ember boldogságát is elveszítette. Segíteni akar az emberen. Meg akarja értetni velünk, hogy az elveszített boldogságot, csak az ő közelébe találhatjuk meg.

1. Isten hívja magához a szükségben levőket. A szomjasakat, szegényeket, éhezőket, azokat, akik érzik, hogy hiányzik valami vagy valaki az életükből. Akik segítségre szorulnak. Akik szükségben vannak. Az örök nagy hiányérzet, az olthatatlan szomjuság ott él minden ember életében. Isten szava igaz: Nincs kenyérrel él az ember. Lehet, hogy mindenünk megvan, amit kenyéren értünk, mégis valami hiányzik, valami után szomjazunk. A víz nagy kínos volt Keleten. Kecsketömlőkben, hordókban árulták pénzért, és a keleti forroságban elepedt ember, szívesen adott drága árat is, csak hogy szomjuságát enyhíthesse. Valamit ilyen meleg napokban mi is megérzünk abból, hogy mit jelent a szomjuság. Igazán a keleti ember tudta ezt. Ehhez a szomjusághoz hasonló az ember hiányérzete, az atyai ház hiányzik. Ez után epeosztó honvágy az embert. A szomjas, szükségben lévő embert Isten megelégteti: ad enni kenyeret, ad inni vizet, bort és t-jet: ingyen! Ezek képek. Arra való, hogy jobban értsük, miről is van szó. Iste az ő utána sovárgó embert meg akarja elégtetni önmagával.

2. Isten hívja a pótlékokkal élőket. Miért adtok pénzt azért, ami nem kenyér, ami meg nem elégíthet? - kérdezi Isten. Mert tudja, hogy az ember nemcsak sovárog a nagy hiány betöltésére, hanem megpróbálja maga megelégtetni magát. Kitűz maga elé valami életcélt és neki szenteli egész életét. Azt akarja, hogy valami betöltse egészen az életét. Lehet ez finom formában, lehet durva formában is. Talán a tudomány, vagy a művészet, vagy az emberi közösség, hársa, dalom, család, vagy valamilyen vallás tölti be az életet. Ne értsük félre, Isten mindezt nem becsüli le, de azt mondja, hogy csak ő méltó arra, hogy az egész életet betöltse, akkor lesz helye mindenkinek az életben. Lehet hogy valki durva szenvedélyeknek "szenteli" az életet: ital, kártya, versenyek. Lehetnek ezek is Istent helyettesítő pótlékok az életben.

Isten hívja magához a pótlékokkal élőket. Igen kellene a földi dolgok, szükségünk van rájuk, de igazán mindennél inkább az Istenre van szükségünk.

3. Isten hív önmagához mindnyájunkat belépőjegy nélkül. Ez örömhír. Ingyen kerülhetünk közelébe.

Mennyi mindent áldozunk, hogy meglegyen a boldogságunk pénz, vagyont, fáradságot, verítéket, életet. Isten most ingyen kínálja fel. Mennyi mindent áldozunk, hogy szabaduljunk bűneinktől, vagy mások bűneitől

Isten most ingyen kínálja a megoldást: a bűnbocsánatot. Menny mindent áldozunk, hogy hosszabbítsuk életünket. Isten most ingyen ígér nem hosszabb, hanem örök életet. Hallgassatok rám, hallgassatok rám - kér az Isten.

Az ÚF felől is hasonló hangokat hallunk. Jézus mondja: aki szomjúhozik jöjjön hozzám és igyék. Jézus mondja: Én vagyok az Életnek kenyere. Jézus mondja: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok. Boldogságot kereső emberek vagyunk. de rendszerint rossz helyen keressük a boldogságot. A boldogság kellene, de Isten nélkül. Isten azt akarja, hogy Őt keressük és vele a boldogságot is megtaláljuk. Azt akarja, hogy lásd meg: távolra kerültél Otóle, ezért vagy boldogtalan. Nem a körülményeid, anyagi helyzeted, vagy a környezeted boldogtalanosságod igaz oka, hanem az, hogy távol kerültél az Istentől. Boldogtalan emberek - Isten hív mindnyájunkat, hogy boldogok legyünk.

Amen.